

Dissabte 1 durant l'any

Text de l'Evangeli (Mc 2,13-17): En aquell temps, Jesús tornà a sortir cap a la vora del llac. Tothom venia a trobar-lo i Ell els ensenyava. Tot passant, veié Leví, fill d'Alfeu, assegut al lloc de recaptació d'impostos, i li digué: «Segueix-me». Ell s'aixecà i el va seguir. Després es posà a taula a casa d'ell, i molts publicans i altres pecadors es posaren també a taula amb Jesús i els seus deixebles; eren molts els qui el seguien. Llavors, quan els mestres de la Llei del grup dels fariseus veieren que Jesús menjava amb els pecadors i els publicans, digueren als deixebles: «Com és que menja amb els publicans i els pecadors?». Jesús ho va sentir i els digué: «El metge, no el necessiten els qui estan bons, sinó els qui estan malalts. No he vingut a cridar els justos, sinó els pecadors».

«No he vingut a cridar els justos, sinó els pecadors»

+ Mn. Joaquim MONRÓS i Guitart
(Tarragona, Espanya)

Avui, en l'escena que relata sant Marc, veiem com Jesús ensenyava i com tots venien a escoltar-lo. La fam de doctrina és palesa, llavors i també ara, perquè el pitjor enemic és la ignorància. Tant es així que s'ha fet clàssica l'expressió: «Deixaran d'odiar quan deixin d'ignorar».

Tot passant, Jesús veu Leví, fill d'Alfeu, assegut on recapten els impostos i, en dir-li «vine amb mi!» (Mc 2,14), deixant-ho tot, se n'anà amb Ell. Amb aquesta promptitud i generositat va fer el gran “negoci”. No sols el “negoci del segle”, sinó que també el de l'eternitat.

Cal pensar quant de temps fa que el negoci de recaptar impostos per als romans s'ha acabat, i, en canvi, Mateu —avui més conegut pel seu nou nom que pel de Leví— no deixa d'acumular beneficis amb els seus escrits, en ser una de les dotze columnes de l'Església. Així passa quan se segueix amb promptitud el Senyor. Ell ho

va dir: «I tothom qui pel meu nom hagi deixat cases, germans, germanes, pare, mare, fills o camps, en rebrà cent vegades més i posseirà la vida eterna» (Mt 19,29).

Jesús acceptà el banquet que Mateu li oferí a casa seva, juntament amb altres cobradors d'impostos i pecadors, i amb els seus apòstols. Els fariseus —com a espectadors dels treballs dels altres— fan present als deixebles que el seu Mestre menja amb gent que ells tenen qualificats com a pecadors. El Senyor els sent, i surt en defensa de la seva habitual manera d'obrar amb les ànimes: «No he vingut per cridar els justos, sinó els pecadors» (Mc 2,17). Tota la Humanitat necessita el Metge diví. Tots som pecadors i, com dirà Sant Pau, «tots han pecat i estan mancats de la glòria de Déu» (Rm 3,23).

Responguem amb la mateixa promptitud amb què Maria respongué sempre a la seva vocació de corredeptora.

Pensaments per a l'Evangelí d'avui

- «Ai de mi, Senyor! Tingues misericòrdia de mi! Jo no t'amago les meves nafres. Tu ets metge, i jo estic malalt; tu ets misericordiós, i jo sóc miserable» (Sant Agustí)
- «Qui es troba aparentment més lluny de la santedat, pot convertir-se fins i tot en un model d'acollida de la misericòrdia de Déu i deixar entreveure els seus meravellosos efectes» (Benet XVI)
- «Crist va invitar a la fe i a la conversió, Ell mai hi va forçar a ningú (...)» (Catecisme de l'Església Catòlica, n° 160)